

Anmeldelse: Friends with Benefits (2011)

Hva er dette? Enda en film om et vennepar som starter et casual-sex-forhold som fører til følelsesmessige komplikasjoner med en av skuespillerne fra Black Swan og/eller That 70's Show? Det er kanskje to filmer som skiller seg veldig fra hverandre i hvordan de er utspilt, men det er også umulig å ikke sammenligne Friends with Benefits med *No Strings Attached*. Traileren for Friends with Benefits var allerede ute da sistnevnte spilte på kinoen tidligere i år, så det er ikke på noen måte en ripoff, men det er interessant hvordan to filmer blir produsert samtidig, med omtrent samme plot og markedsføring (*No Strings Attached* sin tagline var til og med "*Friendship has it's benefits*"). Var virkelig pulevenner en stor trend noen måneder tilbake? Hvorfor føler jeg at jeg mistet en sjanse?

Friends with Benefits kommer fra regissør Will Gluck, som er bedre kjent for fjorårets Easy A. Han har fortsatt bare tre filmer bak seg som regissør, men det begynner å tre frem noen gjenkjennelsestrekk. Jeg merker en enorm kjærlighet for romcom-sjangeren, men det som skiller ham ut er en god dose selvironi. Han viser stort potensiale, men han klarte seg mye bedre i John Hughes-homagen. Her peker han ut noen av klisjeene i romantiske komedier, men klarer likevel ikke å unngå å havne i flere av fellene selv. Og selv til tross for filmen spiller en selvironisk tone oppfører karakterne seg fortsatt som standard karakterer innenfor sjangeren. Det virker iblant som om han prøver å gjøre det samme for romantiske komedier som Wes Craven utrettet for slasher-sjangeren da han laget Scream.

Jeg klager, men Friends with Benefits er ikke så ille. Den har sine morsomme sider. Jeg fant for eksempel Woody Harrelsons karakter underholdende. En homofil comic relief i en romantisk komedie er definitivt ingenting nytt, men det er to ting som skiller ham ut fra den overbrukte klisjeen: For det første er han ikke overdrevet feminin, men en maskulin sportsredaktør. For det andre er han Woody Harrelson, og det scorer i de fleste tilfeller karakteren ett ekstra poeng uansett hvilken rolle han spiller. Det kunne derimot vært litt mer interessant å for en gangs skyld se en homofil karakter som ikke baserer personligheten sin utelukkende på det.

Jeg pleier som oftest gi ros til filmer som ler litt av seg selv, men det ble likevel *No Strings Attached* som vant denne kampen for min del, til tross for at den følger et mye mer standardisert handlingsmønster. Jeg ser derimot frem til Will Glucks neste forsøk, for fyren har uten tvil noe liggende som kan utnyttes bedre i fremtiden.

Karakter: Seks av ti.

Nå venter jeg bare på en spin-off, hvor Andy Samberg og Emma Stone sine cameoroller finner sammen. Vi kan kalle den *Fuck Buddies*. Anyone? No?

Se også [Three Monkeys anmeldelse](#) av filmen:

Blogg

[Enchanted Portraits](#)

Dato

21. september 2011

Forfatter

matias

Kategori

[Anmeldelser](#)

Les mer

Forrige:

[THREE MONKEYS ER TILBAKE!](#)

Neste:

[Anmeldelse: Cowboys & Aliens \(2011\)](#)